

RAPORT MERYTORYCZNY 2006

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Kim jesteśmy?

Amnesty International jest ogólnosiwiatowym stowarzyszeniem zrzeszającym ludzi działających na rzecz praw człowieka, nagrodzonym Pokojową Nagrodą Nobla w 1977 r. Członkowie AI dobrowolnie poświęcają swój czas i energię, solidaryzując się z ofiarami łamania praw człowieka.

Podstawową formą działalności Amnesty International są kampanie. AI bada przypadki łamania praw człowieka, dokumentuje je i publikuje o nich raporty. Członkowie AI podejmują ponadto praktyczne i skuteczne działania w celu powstrzymania takich wykroczeń.

Naszym znakiem jest świeca okolona drutem kolczastym. Inspiracją do wybrania tego logo było stare przysłowie chińskie: „Lepiej zapal świecę, niż byś miał przeklinać ciemność.” W ten sposób znany na całym świecie znak Amnesty International stał się symbolem nadziei dla wszystkich bezprawnie umieszczonych za drutem kolczastym, wyciutych z tej podstawowej wartości jaką jest wolność.

Amnesty International Polska

W dniach 6-7 maja 2006 roku odbyło się w Lublinie XVI Walne Zgromadzenie AI, na którym zatwierdzono budżet, plan operacyjny na rok 2007 oraz przyjęto stanowisko AI w sprawie praw seksualnych i reprodukcyjnych (SRR). Wybrano nowe władze polskiej sekcji, w tym cztery nowe osoby (Monika Szreder, Anna Dzierzgowska, Michał Pawłęga, Rafał Kownacki). Prezeską została po raz drugi Kinga Dąbrowska. W roku 2006 Stowarzyszenie zatrudniało 7 pracowników na umowę o pracę. Na stanowisku Dyrektora Małgorzatę Zdunek zastąpił Arkadiusz Jarosiński.

Wizja

Wizją Amnesty International jest świat, w którym każdemu człowiekowi przysługują prawa zapisane w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka i innych uznanych międzynarodowych standardach humanitarnych.

Misja

Aby urzeczywistnić tę wizję, Amnesty International podejmuje działania zmierzające do przeciwstawiania się łamaniu przysługujących każdemu człowiekowi praw do nienaruszalności fizycznej i psychicznej, do wolności sumienia i wypowiedzi oraz do traktowania wolnego od dyskryminacji. Działania te prowadzone są w szerszym kontekście promowania wszystkich praw człowieka.

Listy ratujące życie

Pilne Akcje Amnesty International to od ponad 30 lat jedna z najbardziej rozpowszechnionych i skutecznych form działania organizacji. Za pośrednictwem listów wysyłanych natychmiast po uzyskaniu potwierdzonych informacji o łamaniu praw człowieka wobec konkretnej osoby, nieustannie domagamy się poszanowania godności ludzkiej i sprawiedliwości dla więźniów sumienia, niesłusznie prześladowanych za swoje przekonania na całym świecie. Listy, które wysyłamy w obronie represjonowanych więźniów politycznych są często jedynym sposobem aby uchronić ich przed torturami, nieludzkim traktowaniem przez funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, nadchodzącą egzekucją lub niesprawiedliwym procesem. Dzięki tym listom udaje się pomóc w co najmniej jednej trzeciej przypadków. To oznacza, że do co trzeciego więźnia sumienia dotrze lekarz; co trzeci będzie lepiej traktowany lub odzyska wolność.

W 2006 roku swoją wiarę w skuteczność wysyłanych listów po raz kolejny zmanifestowało tysiące Polaków, biorąc udział w siódmym Międzynarodowym Maratonie Pisania Listów, zorganizowanym z inicjatywy polskiej sekcji Amnesty International. Dzięki tej trwającej dobie akcji, przeprowadzanej corocznie dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Praw Człowieka, w 2006 roku udało się napisać w Polsce prawie 21, 5 tysiąca listów, czyli o 8 tysięcy więcej niż rok wcześniej. Jednak Maraton 2006 był Maratonem szczególnym nie tylko jeśli chodzi o rekordową liczbę napisanych w Polsce listów. Także z powodu zaangażowania wyjątkowych gości – byłych polskich więźniów sumienia, którzy zdecydowali się wesprzeć ideę Maratonu w związku z obchodami 25-lecia wprowadzenia stanu wojennego i wspólnie zmobilizować Polki i Polaków do pisania listów w obronie niesłusznie represjonowanych i więzionych.

Na całym świecie do siódmego Międzynarodowego Maratonu Pisania Listów przyłączyło się ponad 40 krajów świata, których wspólny wysiłek dał liczbę około 100 tysięcy napisanych listów. Wszystkie one zostały wysłane do odpowiednich decydentów politycznych na całym świecie z nadzieją na ich przychylność wobec skierowanych w listach apeli. Już teraz wiemy o co najmniej kilku przypadkach, w których wysłane podczas Maratonu listy odniosły skutek. Zmicer Daszkiewicz – opozycjonista białoruski skazany za swoją działalność na 1, 5 roku w kolonii karnej podziękował w liście do AI za wyrazy solidarności i napisał, że „... administracja więzienna, widząc setki napływających do niego kartek, traktuje go inaczej: z szacunkiem”. Peruwianka Pamela Huaranga Félix, która padła ofiarą represji i zastraszania za działania na rzecz ukarania funkcjonariuszy policji winnych śmierci jej brata, uzyskała ochronę ze strony państwa i nie musi już obawiać o swoje bezpieczeństwo. A to dopiero początek dobrych wiadomości.

Chiny

Chińska rzeczywistość to więzienie i torturowanie tybetańskich mnichów, prześladowanie członków ruchu duchowego Falun Gong, wysokie wyroki więzienia, 3400 egzekucji oraz dziesiątki tysięcy ludzi arbitralnie zatrzymywanych lub więzionych za pokojowe manifestowanie prawa do swobody wypowiedzi, przekonań lub zgromadzeń. Raporty AI dotyczące łamania praw człowieka w Chinach były prezentowane m.in. podczas festiwalu Slot Art w lipcu 2006 roku.

Członkowie i członkinie AI apelowali o zaprzestanie prześladowań muzułmańskiej mniejszości Ujgurów, a 4 czerwca jak co roku przypomniano o masakrze na placu Tiananmen, za którą do dzisiaj nikt nie poniósł odpowiedzialności.

25 kwietnia swoje siedemnaste urodziny obchodził Gendun Czekyi Nyima, XI Panczenlama Tybetu. Od czasu jego „zaginięcia” w 1995 r. władze chińskie tylko raz przedstawiły dowód na to, że chłopiec żyje. Mimo międzynarodowych apeli, w tym także ze strony polskich parlamentarzystów, losy Panczenlamy pozostają nieznane. W Warszawie symbolicznie obchodzono jego urodziny.

W czerwcu 2006 roku AI ogłosiła raport na temat eksportu broni z Chin, która jest używana w wielu brutalnych konfliktach (m.in. Sudanie, Nepalu, Myanmarze czy Afryce Południowej). Chiny do tej pory nie podpisały żadnego międzynarodowego porozumienia ograniczającego eksport broni umożliwiający łamanie praw człowieka. AI zaapelowała o pisanie listów do premiera Chin z apelem o zaprzestanie niezgodnego z normami międzynarodowymi transferu broni.

Turcja

Na skutek rozpowszechnionego stosowanie tortur niemal każdy w Turcji jest na nie narażony. Aresztowanym kobietom w Turcji grozi przemoc seksualna ze strony funkcjonariuszy państwowych sił bezpieczeństwa. Podnoszący kwestię Kurdów parlamentarzyści zostali skazani na karę 15 lat pozbawienia wolności za niewłaściwy kolor stroju.

AI przeprowadziła akcję pomocy Mehmetowi Tarhan, który za odmowę pełnienia służby wojskowej trafił do więzienia (w Turcji nie ma możliwości odbycia służby zastępczej ze względu na sprzeciw sumienia). W więzieniu Tarhan był maltretowany, bity, przetrzymywany w brudnych celach bez okien i w izolatkach. Odmawiano mu prawa do kontaktu z najbliższymi (wykonywania rozmów telefonicznych, otrzymywania listów, przyjmowania odwiedzin etc). Jego homoseksualizm był powodem domniemań, iż zostaną przeprowadzone na nim stosowane w Turcji poniżające badania, mające potwierdzić jego orientację seksualną. AI przygotowała akcję wysyłania w tej sprawie pocztówek z petycjami do premiera Turcji.

W Krakowie pod hasłem „Znieść artykuł 301 tureckiego Kodeksu Karnego” odbyła się akcja w obronie praw człowieka w Turcji. Artykuł ten jest podstawą do prześladowania osób za publiczne wyrażanie swoich poglądów.

Rosja

AI pamięta o tym, że oblicze współczesnej Rosji to tortury na posterunkach milicji; okrutne i poniżające traktowanie ludzi w zatłoczonych więzieniach; przemoc na tle rasistowskim stosowana wobec mniejszości etnicznych i religijnych oraz porwania i „zaginięcia” w Czeczenii.

Według nowej ustawy rosyjskie władze mogą delegalizować organizacje pozarządowe prowadzące działalność polityczną za zagraniczne pieniądze. Przydarzyło się to już m.in. brytyjskiemu Ośrodkowi Pokoju i Rozwoju Społecznego oraz niemieckiej organizacji HELP, które pomagały uchodźcom czeczeńskim.

W Rosji w wyniku przemocy domowej, uchodzącej bezkarnie, ginie ok. 14 tysięcy kobiet rocznie (8 marca 2006 roku ogłoszony został raport na ten temat). Podpisy w sprawie przeciwdziałania przemocy w rodzinie AI zbierała m.in. podczas wrocławskiego festiwalu Slot Art, w lipcu 2006 roku.

W maju 2006 roku AI przeprowadziła ogólnopolską akcję pod hasłem „Ratyfikuj, nie krytykuj” mającej na celu wpłynięcie na Rosję, aby ratyfikowała protokół dodatkowy do Konwencji o prawach dziecka w sprawie zaangażowania dzieci w konflikty zbrojne. Przedstawicielka AI wystąpiła podczas Ogólnopolskiego Festiwalu Filmowego „Prawa człowieka w filmie” prowadząc wieczór rosyjski – „Co widziała Anna Politkowska? Łamanie praw człowieka w Rosji”.

Białoruś

Prześladowania i represje ze strony administracji Prezydenta Łukaszenki to wciąż codzienność dla tysięcy obrońców praw człowieka na Białorusi. Prowadzenie pokojowej działalności opozycyjnej, udział w demonstracjach i protestach przeciw reżimowi ściągają na aktywistów opozycyjnych kary

pozbawienia wolności na co najmniej kilka lat i pobyt w więzieniach o zaostrzonym rygorze. Represje wobec opozycji przebiegają na Białorusi pod pozorem zwalczania chuligaństwa i terroryzmu oraz nielegalnej działalności organizacji pozarządowych. Tak los spotkał Zmiciera Daszkiewicza, który został skazany na karę 1, 5 roku pobytu w kolonii karnej za „organizowanie i uczestnictwo w działalności nie zarejestrowanej organizacji pozarządowej”. Zemsta reżimu dosięgła Aleksandra Kazulina, lidera Białoruskiej Partii Socjaldemokratycznej Hramada, który był rywalem aktualnego Prezydenta w wyborach na ten urząd w marcu 2005 roku. Kazulin od czerwca 2006 roku przebywa w więzieniu, skazany na karę pięciu i pół roku więzienia na mocy art. 339 p. 2 („chuligaństwo”) i art. 342 p. 1 („organizowanie grupowej działalności naruszającej porządek publiczny lub aktywne uczestnictwo w takiej działalności”) białoruskiego Kodeksu Karnego. Obaj opozycjoniści oraz wielu innych obrońców praw człowieka na Białorusi zostało uznanych przez Amnesty International za więźniów sumienia.

Kampania „Wolność słowa na Białorusi”, przygotowana w 2005 roku przez agencję Saatchi & Saatchi Poland dla Stowarzyszenia Amnesty International była wielkim sukcesem i spotkała się z olbrzymim zainteresowaniem Polek oraz Polaków. Tylko w ciągu pierwszego dnia kampanii Polacy wysłali do Prezydenta Łukaszenki 100 tys. listów protestacyjnych, a stronę internetową www.amnesty.org.pl odwiedziło 300 tys. internautów. W 2006 roku kampania kontynuowała pasmo sukcesów, zdobywając szereg cenionych nagród przemysłu reklamowego. Znalazły się wśród nich między innymi Grand Prix i Złote Effie w kategorii non-profit w siódmej edycji konkursu na najefektywniejszą kampanię reklamową Effie 2006; Złoty Zegarek dla najlepszej kampanii i 7 innych nagród Festiwalu Reklamowego Golden Drum w Portorożu, Grand Prix w konkursie Art Director's Club of Europe oraz Brązowy Lew na festiwalu reklamowym w Cannes.

Od grudnia 2005 roku do marca 2006 roku 16-tego dnia każdego miesiąca lubelska grupa AI brała udział w happeningach „Solidarni z Białorusią” pod hasłami walki z łamaniem wolności słowa, stowarzyszania się oraz zgromadzeń.

W marcu 2006 roku odbyła się akcja grupy członków studenckich grup AI z Holandii „Autostopem do granic wolności”, mająca na celu wyrażenie solidarności z Białorusinami w przededniu wyborów prezydenckich w tym kraju. Zbierane były podpisy pod petycją w sprawie czterech „zaginionych” opozycjonistów, rozdawane były ulotki informacyjne. W Warszawie miał miejsce pochód oraz próba wręczenia pracownikom Ambasady Białorusi petycji podpisanej przez kilka tysięcy osób, która osiągnęła długość 30 metrów. Przedstawiciele Ambasady odmówili jej przyjęcia.

Rdzenna Ludność Ameryki Łacińskiej

Zamieszkujący obydwie Ameryki Indianie wciąż są dyskryminowani. Jedną z przyczyn stanowią obecne w świadomości uprzedzenia. Istotnym powodem dyskryminacji jest również to, że Indianie zwykle są biedni, przy czym ich szanse rozwoju (dostęp do dobrej edukacji, lepszej pracy czy po prostu równego traktowania) są bardzo ograniczone. Często nie znają oni przysługujących im praw, a jeśli nawet o nich wiedzą to i tak nie mają możliwości i środków, by ich dochodzić. Prześladowcy czują się więc bezkarni. W beznadziejnej sytuacji znajdują się Indianie zamieszkujący tereny, na których prowadzone są walki zbrojne. Zmuszani przez walczących do opowiedzenia się po którejś ze stron konfliktu, zawsze podejrzewani o „nielojalność”, często są bezwzględnie przesiedlani, prześladowani czy nawet mordowani.

AI Polska współpracowała przy organizacji wystawy praw Indian z Amazonii peruwiańskiej w Muzeum Etnograficznym w Poznaniu oraz Galerii Fabryk w Warszawie (kwiecień-sierpień 2006 roku). W 2006 roku zbierano podpisy pod petycjami dotyczące więźniów tubylczych i nietubylczych oraz w związku z Deklaracją Praw Tubylczych ONZ – w ramach stoiska AI podczas Nocy Muzeów w Poznaniu. Ponad 100 pocztówek dotyczących deklaracji przesłano do ambasad Kanady, Rosji i Chile. Polscy przedstawiciele AI spotkali się w 2006 roku z członkami francuskiego AI zajmującymi się kwestią praw Indian w Ameryce Łacińskiej.

Zespół AI ds. Dzieci

W 2006 roku zespół podjął stałą współpracę z Coalition to Stop the Use of Child Soldiers (CSC). Owocem było przetłumaczenie i opublikowanie polskiej wersji newslettera CSC. AI wydała komunikat na temat Międzynarodowego Dnia Dzieci-Żołnierzy oraz zaproponowano podjęcie działań dotyczących problemu wykorzystania dzieci-żołnierzy.

W listopadzie 2006 roku przedstawiciel AI wystąpił z prezentacją nt. dzieci-żołnierzy na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wykład – jako wstęp do filmu „Stracone dzieci” – był częścią Festiwalu Filmów o Prawach Człowieka, organizowanego przez Helsińską Fundację Praw Człowieka.

W grudniu, na zaproszenie Filmowej Akademii Młodych, przedstawicielka AI przeprowadziła debatę z poznańskimi gimnazjalistami nt. problemu dzieci-żołnierzy.

W 2006 roku Zespół ds. Dzieci pracował nad wydaniem książki pt. „Daj słowo”. To zbiór wierszy i opowiadań o dzieciach i dla dzieci. Przewidziany termin jej wydania to luty/marzec 2007 roku.

Kampania Broń Kontrolowana

Przemoc dokonywana z użyciem broni konwencjonalnej codziennie wywołuje strach tysięcy kobiet, mężczyzn i dzieci na całym świecie. Dlaczego? Amnesty International dowiodła, że nie broń chemiczna, biologiczna czy nuklearna są najbardziej śmiertelne – to broń konwencjonalna powoduje śmierć jednego mieszkańca naszego globu średnio co minutę. I jej rozprzestrzenianie jest całkowicie poza kontrolą.

Pomysł ustanowienia powszechnie obowiązujących zasad w zakresie międzynarodowych transferów broni powstał w 1995 roku m. in. z inicjatywy kilku laureatów Pokojowej Nagrody Nobla, wśród nich Amnesty International. Kampania Broń Kontrolowana została zainaugurowana przez AI, Oxfam International i IANSA w 2003 roku. Jej celem było doprowadzenie do podpisania Traktatu o Handlu Bronią, który w sposób ostateczny i uniwersalny uregulowałby kwestię zasad i legalności międzynarodowych transferów broni. Od 2003 roku partnerzy kampanii Broń Kontrolowana zbierali wyrazy społecznego poparcia dla swoich postulatów, nakłaniając ludzi do użyczenia swojego wizerunku do Petycji Miliona Twarzy. W czerwcu 2006 roku, na spotkaniu w siedzibie ONZ w Nowym Jorku, reprezentanci kampanii Broń Kontrolowana przekazali ówczesnemu Sekretarzowi Generalnemu organizacji, Koffiemu Annanowi, petycję z ponad 1 milionem zdjęć twarzy zwolenników wprowadzenia Traktatu. Ten symboliczny gest miał skłonić państwa do podjęcia wiążących decyzji politycznych i położenia kresu niekontrolowanemu handlowi bronią, który napędza i zaostrza przebieg konfliktów zbrojnych, jest przyczyną biedy i poważnych naruszeń praw człowieka.

Do uwieńczenia 3-letniej kampanii doszło 6 grudnia 2006 roku, kiedy w historycznym głosowaniu na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ 153 państwa opowiedziały się za propozycją opracowania Traktatu o Handlu Bronią. Wszyscy partnerzy kampanii Broń Kontrolowana mają nadzieję, że był to pierwszy krok w kierunku powstrzymania nielegalnych transferów broni i ich tragicznych konsekwencji dla tysięcy istnień ludzkich.

Kampania Stop przemocy wobec kobiet

Według oficjalnych informacji w 2005 r. zarejestrowano na Białorusi niemal 3 tysiące kobiet, które doświadczyły przemocy domowej. Prawdziwa liczba jest zapewne znacznie wyższa. Nie dość, że są one prześladowane przez najbliższych, to jeszcze nie mają gdzie szukać wsparcia,

gdyż na Białorusi brakuje schronisk dla kobiet które doświadczyły przemocy. Sprawcy przemocy domowej działają bezkarnie, ponieważ niewiele kobiet składa doniesienia na milicję o popełnieniu przestępstwa. Powstrzymuje je strach przed zemstą ze strony partnerów, obawa przed przyniesieniem wstydu rodzinie, niskie poczucie własnej wartości i brak stabilności finansowej. Dlatego Amnesty International Polska prowadzi od 2006 roku aktywną kampanię na rzecz powstrzymania przemocy domowej wobec kobiet na Białorusi.

5 marca w Warszawie odbyła się doroczna VII Manifa, w której wzięło udział kilka tysięcy osób. Podobne akcje miały miejsce w Krakowie, Trójmieście, Szczecinie, Poznaniu, Opolu, Katowicach i Łodzi. Wszystkie miały na celu zwrócenie uwagi na problemy praw kobiet w Polsce.

Kampania Stop torturom w wojnie z terroryzmem

Tortury i inne formy okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania i karania naruszają w sposób skrajny godność człowieka. Dlatego ich stosowanie zostało zakazane przez zapisy Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka prawie 60 lat temu. Jednak ostatnio państwa, zaangażowane w „wojnę z terroryzmem” – powołując się między innymi na względy bezpieczeństwa – próbują podważyć ten bezwzględny zakaz i usprawiedliwić w ten sposób sprzeczne z prawami człowieka postępowanie służb podczas działań w ramach „zwalczania terroryzmu międzynarodowego”. W konsekwencji, setki osób są bezprawnie przetrzymywane w centrach zatrzymań i tajnych więzieniach bez postawienia zarzutów i dostępu do adwokata, bez jakichkolwiek informacji na temat motywów ich uwięzienia i dowodów winy. Najbardziej skrajnym przykładem jawnego łamania praw człowieka jest amerykańskie centrum zatrzymań w Guantanamo na Kubie, gdzie obywatele kilkudziesięciu państw przetrzymuje się bezprawnie od prawie 5 lat. Dlatego Guantanamo musi zostać zamknięte. Między innymi o to apelowała w 2006 roku Amnesty International jako jedyna w Polsce organizacja zajmująca się tą tematyką. Wystosowaliśmy petycję do Premiera RP sprzeciwiającą się wykorzystywaniu tortur podczas „wojny z terroryzmem” i wzywającą polskie władze by na forach międzynarodowych występowały przeciwko próbom usprawiedliwiania łamania podstawowych praw człowieka. Przez cały rok organizowaliśmy akcje protestacyjne i happeningi, m.in. 30 września na Placu Zamkowym w Warszawie. Ostatecznie zebraliśmy ponad 7 300 podpisów pod petycją a 31 Parlamentarzystów i Parlamentarzystek wyraziło poparcie dla naszej akcji. W przeddzień wizyty w Polsce Komisji Parlamentu Europejskiego do zbadania sprawy domniemanego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów, przekazaliśmy petycję do Kancelarii Premiera RP.

W czerwcu 2006 roku Amnesty International przeprowadziła pokaz filmu „GITMO – nowe prawa wojny” dla parlamentarzystów oraz parlamentarzystek Sejmu RP. Jednocześnie zbierano podpisy pod Deklaracją o Bezwzględnym Zakazie Tortur w Wojnie z Terroryzmem.

W lipcu 2006 roku AI miało swoje stanowisko podczas festiwalu Open'er w Gdyni gdzie zbierano podpisy przeciwko torturom w ramach „wojny z terroryzmem”.

W dalszym ciągu kontynuujemy nasz protest wobec łamania praw człowieka podczas „wojny z terroryzmem”. Mamy nadzieję, że głos członków i sympatyków AI przyczyni się do zamknięcia Guantanamo i innych tajnych więzień a osadzone tam osoby odzyskają wolność tak jak Shafiq Rasul, Ruhal Ahmed, Asif Iqbal i kilkudziesięciu innych, którym dano szansę powrotu do domu. Będziemy o to apelować aż do skutku.

Edukacja Program „Prawa Człowieka – Edukacja – Działanie”

W 2006 roku działalność edukacyjna Amnesty International skupiała się wokół tematów takich jak przemoc wobec kobiet, gender, dyskryminacja, prawa ekonomiczne, społeczne i gospodarcze.

Dzięki przeprowadzeniu kolejnych szkoleń nasz zespół edukacyjny osiągnął liczbę 70 aktywnych

edukatorów i edukatorek. W 8 regionach, w ramach obchodów Dnia Tolerancji, Międzynarodowego Dnia Praw Człowieka, 25 Dni Walki z Przemocą Wobec Kobiet, Dnia Dzieci – żołnierzy i innych, poprowadzili oni bezpłatne warsztaty dla uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Zorganizowali również szkolenia dla nauczycieli, dziennikarzy oraz studentów dziennikarstwa. Dużym zainteresowaniem cieszyły się szkolenia o tematyce gender skierowane do działaczy organizacji pozarządowych i trenerek kobiecych organizacji. W ramach dalszego rozwoju i poszerzania kompetencji już działających trenerów i trenerek odbyli oni dodatkowe szkolenie zorganizowane we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli

Pod koniec roku 2006 szkolne grupy Amnesty International działały w 57 placówkach zajmując się przede wszystkim zdobywaniem i szerzeniem wiedzy o prawach człowieka. Szkolne grupy uczestniczyły w akcji w ramach kampanii „Broń Kontrolowana” i organizowały zbieranie podpisów pod petycją przeciwko stosowaniu tortur. Zorganizowały również szereg akcji i debat przy okazji znaczących dat w kalendarzu praw człowieka, m.in. z okazji Dnia tolerancji, Rocznicy Nocy Kryształowej i Międzynarodowego Dnia Kobiet. Szkolne Grupy AI uczestniczyły również w Międzynarodowym Maratonie Pisania Listów. Wiele z nich zdecydowało się zorganizować maraton w swojej szkole. Rezultatem ich wyężonej pracy podczas VII Maratonu było ponad dziesięć tysięcy listów. We wrześniu odbył się II ogólnopolski obóz praw człowieka w Łowiczu, podczas którego uczestnicy mieli okazję wziąć udział w warsztatach i szkoleniach na temat praw człowieka. Miesiąc później, w październiku, miało miejsce II ogólnokrajowe spotkanie szkolnych grup Amnesty International.

Nasz zespół wydał kolejne materiały edukacyjne, między innymi płyty CD dla dziennikarzy, podręcznik o tematyce gender dla młodzieży oraz cztery numery biuletynu szkolnych grup. Zorganizowaliśmy cztery panele dyskusyjne na temat mowy nienawiści, sprawiedliwego handlu oraz o prawach człowieka w mediach.

Projekt „Prawa człowieka – Edukacja – Działanie” (REAP) ma charakter międzynarodowy. W 2006 roku polską sekcję dwukrotnie odwiedzili partnerzy z innych sekcji AI. W marcu naszymi gośćmi byli dyrektor i koordynatorka ds. edukacji z Amnesty International Norwegii, a w listopadzie gościliśmy na międzynarodowym seminarium koordynatorów projektu REAP z dziesięciu krajów świata.

Naszemu projektowi edukacyjnemu udzielili merytorycznego wsparcia trenerzy z CODN oraz Fundacji „Partners Polska”. Podczas Targów Wolontariatu oraz Warszawskiego Festiwalu Teatralnego edukatorzy AI przedstawili stowarzyszenie innym organizacjom pozarządowym. Uczestnicząc w przygotowaniu kampanii Rady Europy „Každy inny, wszyscy równi” edukatorzy AI podjęli współpracę z innymi polskimi organizacjami.

W ostatnim kwartale 2006 roku Amnesty International została zaproszona do przedstawienia swojego projektu edukacyjnego na konferencji organizowanej przez Sejmową Komisję ds. Edukacji, która została zaplanowana na styczeń 2007.

Dzień Ofiar Tortur

W czerwcu 2006 roku w Warszawie, Lublinie i Poznaniu miały miejsce akcje poświęcone pomocy dla ofiar tortur. Zbierano podpisy pod petycją przeciwko torturom podczas „wojny z terroryzmem” oraz rozdawano ulotki informacyjne. Happeningom towarzyszyły inscenizacje tortur (z więzień Abu Ghraib i Guantanamo oraz przedstawienie „Dzień z życia oprawcy”).